

Posudek oponenta
na diplomovou práci Paula Války na téma
„Právní nástroje Evropské unie pro boj s terorismem se zaměřením na Francii“
(Plzeň, 2019, 70 číslovaných stran)

I. Téma práce

Posuzovaná práce je věnována zcela individuálnímu tématu právních nástrojů protiteroristického boje v rámci EU, které si autor zvolil s ohledem na obecně negativní rozvoj teroristických útoků v rámci zemí EU v posledních zhruba patnácti letech, ale zejména vlastní osobní zkušenost s útokem ve Štrasburku v roce 2018. Jde tedy o problematiku ryze aktuální, která není z právního hlediska příliš monograficky zpracována, a proto lze zaměření posuzované práce kvitovat velmi pozitivně, neboť syntetizuje a rozšiřuje současnou úroveň zpracování tohoto institutu.

II. Splnění cílů práce, obsahová úroveň

Samotná práce na 7 číslovaných kapitol kromě úvodu a závěru. Jejich struktura a provázanost je logická a promyšlená, vyžadovala přitom vlastní originální přístup, neboť autor nemohl vycházet z dělení tradičních monografií jako v případě obvyklejších témat. Přes úvodní vysvětlení důvodů zpracování tohoto tématu se diplomant dostává k definování příslušné terminologie, a to jak na úrovni práva EU, tak i na úrovni vnitrostátního francouzského práva. V dalších částech se pak věnuje rozboru protiteroristické politiky EU, kdy klíčovými dělitky jsou přijetí Smlouvy o EU, útoky na USA z 11.9.2011 a série pozdějších jednotlivých útoků v Evropě. Posléze analyzuje konkrétní právní nástroje EU v boji proti terorismu, kdy se blíže věnuje fungování Europolu, Eurojustu, Evropského zatýkacího rozkazu, Úmluvy EU o právní pomoci v trestních věcech a fungování společných vyšetřovacích týmů.

Poměrně velmi strohá je čtvrtá kapitola věnována judikatuře SDEU. Byť je samozřejmě případ C-573/14 Mostafa Lounami zásadní pro trestní řízení ve věcech účastenství na činnosti teroristických skupin, není vhodné celou kapitolu takto věnovat pouze jedinému rozsudku. Podle mého názoru tak měla být tato kapitola buď včleněna do jiných částí práce, nebo podstatně rozšířena o další relevantní rozhodnutí Soudního dvora. Podobně i následující pátá

kapitola, která se rovněž věnuje navýsost podstatnému tématu zasazení unijní protiteroristické politiky do mezinárodního rámce a konkrétně zmiňuje nástroje OSN a spolupráci v rámci NATO je dle mého názoru příliš strohá. Opět bylo možné z důvodu rozsahu buď tyto části zařadit do jiné části jako okrajovou informaci nebo se jim věnovat v samostatné kapitole, ovšem s detailnějším rozbohem vzájemných vztahů mezi EU a citovanými mezinárodními organizacemi. V posledních částech se pak autor věnuje rozboru jednotlivých teroristických útoků v období 2001-2017 a aktuální bezpečnostní situaci ve Francii, která několik let kvůli teroristickým útokům žila ve výjimečném stavu. V závěru pak autor shrnuje zjištěné závěry, nicméně s ohledem na absenci jakékoli konkrétní pracovní hypotézy nemůže závěr ani obsahovat žádné specifické závěry ohledně původních předpokladů a východisek autora.

III. Teoretická úroveň práce

Při hodnocení teoretické stránky je nutné diplomanta velmi pochválit za pečlivý přístup při shromažďování dostupných zdrojů, které ve velké míře zahrnují zahraniční časopisy i monografie, a také obsahují značné množství právních aktů EU. Analýza těchto zdrojů tak vyžadovala nadprůměrné úsilí a jazykové schopnosti, které autor jednoznačně demonstroval. Na druhou stranu podstatnou vadou práce je již zmiňovaná absence konkrétní hypotézy, které se přitom s ohledem na velmi živý vývoj zpracovávaného tématu poměrně snadno nabízely. Z tohoto důvodu tak práce vyznívá jako sice velmi čtivá a srozumitelně zpracovaná syntéza tématu, ovšem jen s poměrně omezeným teoretickým či vědeckým potenciálem. Diplomant je schopen zaujmout v konkrétních pasážích vlastní stanovisko k popisované problematice, z právního hlediska však v řadě sporných situací v rozboru konfliktu jednotlivých práv a svobod nepostupuje v analýze dostatečně daleko a některé sporné momenty tak zůstávají v podstatě nedořešené (např. rozpor mezi novými právními předpisy omezujícími domovní svobodu, právo na soukromí ve vztahu k odposlechům, práva na spravedlivý proces ve vztahu k uvalení domácího vězení bez povolení soudu).

IV. Formální úroveň práce

Z formálního hlediska je hodnocená práce napsána srozumitelným odborným jazykem, bez závažných gramatických chyb či jiných jazykových prohřešků a zahrnuje kvalitní citační i poznámkový aparát. Formální úroveň proto splňuje veškeré požadavky kladené na diplomové práce a v tomto ohledu není na místě jakékoli kritiky.

V. Klasifikace práce a náměty na rozpravu

Závěrem si dovoluji shrnout, že hodnocená diplomová práce splňuje veškeré minimální obsahové, formální i odborné požadavky kladené na diplomové práce, a proto ji doporučuji k obhajobě s předběžným hodnocením velmi dobře. V rámci ústní rozpravy navrhuji, aby diplomant zodpověděl následující otázky:

- 1. Jaký je Váš názor na přijímání mezinárodních smluv o protiteroristické spolupráci mimo rámec práva EU (např. Průmská smlouva). Jedná se o pozitivní nebo negativní jev? Proč podle Vašeho názoru Česká republika nebyla signatářem těchto mezinárodních smluv?*
- 2. Jaký je Váš názor na statutu občanů členských států EU, kteří se vracejí ze zahraničí, kde podporovaly teroristické aktivity? Jak se stavíte k odnímání jejich státního občanství, k čemuž některé státy EU v posledních letech přistupují?*

V Plzni dne 03.05.2019

Mgr. Tomáš Křivka

